

Vážený PÁN učiteľ Gabriel Szabó,
Vážený PÁN riaditeľ,
Vážené DÁMY učiteľky a DÁMY vychovávateľky.

Aj napriek tomu, že nie som žiaden veľký „blogger“, po včerajšom zážitku z predstavenia našich a Vašich detí, pociťujem potrebu, vyrovnat' sa s mojimi emóciami takouto formou.

Ďakujem Vám za seba, moju rodinu a ďakujem Vám aj za ostatných rodičov, s ktorými sme včera podvečer zdieľali spoločnú radosť z toho, čo sme mohli zažiť.

Ďakujem za to, že Váš spoločný projekt riešil také „malé a obyčajné“ veci. Potrebu vlastniť a brániť svoje sny, potrebu spájať sa a spolu kráčať po ceste za ich naplnením. Podobných projektov nie je veľa a mám pocit, že problémy, ktoré riešia (drogy, násilie, ...), sú skôr dôsledkom toho, že často zabúdame na to, čo je pre naše deti naozaj dôležité. Preto ďakujem, že ste nám rodičom, túto skutočnosť nevtieravým a citlivým spôsobom pripomenuli.

Som veľmi neskromne hrdý na to, že som sa ocitol blízko ľudí, ktorí neostávajú nič dlhší svojmu POVOLANIU učiteľa a vychovávateľa. Ktorých ambície vzdelávať a vychovávať sa neobmedzujú iba na časopriestor školy a jej žiakov.

Od odchodu z hľadiska sa neviem zbaviť jednej myšlienky, ktorú chápem skôr ako nápad pre PÁNA autora a celý realizačný TÍM. Tento projekt, a vzhľadom k jeho odkazu a umeleckej úrovni, by som si dovoľil nazvať ho DIELOM, si zaslúži mať svoju mobilnejšiu „light version“, prezentovateľnú nielen pri takých slávnostných príležitostiach ako je jubileum školy, ale prenosnú aj na nemej slávnostné pódia. Pretože my rodičia si zaslúžime vidieť a precítiť. A naše deti a Vy všetci, ktorí sa podieľate na tvorbe takýchto DIEL, si zaslúžite byť ocenení, ak nie inak, aspoň našim uznaním a „potleskom v stoji“.

Tak Vám všetkým ešte raz ďakujem, prajem leto plné zaslúženého oddychu a v novom školskom roku veľa tvorivých síl.

Matúš Holeva
hrdý otec žiaka našej K30